

Kitabu cha Danieli - Nambari Mia Moja na Kumi na Tatu

Kufunua Matumizi Matatu ya Unabii: Kuelewa Umuhimu wa 11 Septemba 2001 katika Muktaba wa Kibiblia

Jeff Pippenger
2024-03-03

Wakati Bwana alipowaongoza watu wake wa siku za mwisho kurudi kwenye 'njia za zamani' za Yereimia mnamo Septemba 11, 2001, alikuwa tayari ametambua kanuni ya matumizi ya mara tatu ya unabii.

Hivi ndivyo asemavyo Bwana: Simameni katika njia, tazameni, na muulize habari za mapito ya zamani; ilipo njia iliyo njema, enendeni katika hiyo, nanyi mtapata raha kwa nafsi zenu. Lakini walisema, Hatutaenenda humo. Tena niliwaweka walinzi juu yenu, nikisema, Sikilizeni sauti ya baragumu; lakini walisema, Hatutasikiliza. Yereimia 6:16, 17.

Wakati Bwana alipowarejesha watu wake katika njia za kale, wangepata pumziko (mvua ya vuli), ndipo walinzi wakapewa ujumbe wa tarumbeta. Manabii wote hutambulisha kwa ukamilifu kabisa mwisho wa siku za mwisho, kwa hiyo ujumbe wa tarumbeta wa siku za mwisho ungekuwa tarumbeta ya mwisho, ambayo ni tarumbeta ya saba, ambayo ndiyo ole wa tatu.

Walipoanza watu Wake wa siku za mwisho kutembea katika njia za kale, ilitambuliwa kwamba sifa za ole wa kwanza zilimtambulisha kiongozi mahususi wa kihistoria wa kifumbo (Mohammed), na kwamba ole wa pili ulifanya vivyo hivyo (Osman). Iligunduliwa kwamba kila moja ya tarumbeta nne za kwanza pia ilikuwa na viongozi mahususi wa kifumbo waliotambulisha tarumbeta hiyo, na ndipo ikatambuliwa kwamba Osama bin Laden alikuwa kiongozi wa kifumbo wa ole wa tatu.

Mohammed alihusishwa na Uarabuni, na Osman alikuwa ishara ya Dola la Ottoman nchini Uturuki, na Osama bin Laden aliwakilisha ugaidi wa Kiislamu duniani kote, ingawa yeye, kama ilivyo kwa Mohammed, alikuwa Mwarabu.

Ilitambuliwa pia kwamba ole wa kwanza uliumiza majeshi ya Roma na kwamba ole wa pili uliua majeshi ya Roma. Kisha tarehe 11 Septemba 2001 ilitambuliwa kuwa wakati ambapo Uislamu wa ole wa tatu uliumiza jeshi la Roma (Marekani), lakini kwamba wakati wa sheria ya Jumapili, utaliua jeshi la Roma, Marekani itakapofikia tamati yake kama ufalme wa sita wa unabii wa Biblia, na kukabidhi uhuru wake wa kitaifa kwa muungano wa mara tatu wa yule joka, mnyama na nabii wa uongo.

Ilibainika kwamba Marekani ilikuwa mnyama wa nchi mwenye pembe mbili za nguvu. Sifa kuu ya kinabii ya mnyama wa nchi ni kwamba hubadilika kutoka mwanakondoo kuwa joka. Kwa mtazamo wa kinabii, pembe zinawakilisha nguvu, na nguvu za mnyama wa nchi zilikuwa Ujamhuri na Uprotestanti, zilizowakilishwa kama pembe mbili za mnyama wa nchi. Lakini sasa,

katika siku za mwisho, nguvu mbili za mnyama wa nchi zimebadilika kuwa nguvu za kijeshi na za kiuchumi. Tarehe 11 Septemba 2001, Uislamu wa ole wa tatu ulipiga ardhi, ishara ya mnyama wa nchi, pamoja na Pentagon, ishara ya nguvu zake za kijeshi, na Minara Pacha jijini New York, ishara ya nguvu zake za kiuchumi.

Iipotambuliwa pia kwamba mwanzo wa historia ya ole wa kwanza, na mwisho wa historia ya ole wa pili, vyote vilitoa mfano wa kutiwa muhuri kwa laki moja na arobaini na nne elfu, ilitambuliwa kwamba kulipowasili ole wa tatu, majengo makubwa ya New York yalipoangushwa, ilibainika kuwa mchakato wa kutiwa muhuri kwa laki moja na arobaini na nne elfu ulikuwa umeanza.

"Sasa inasemekana kwamba nimetamka kuwa New York itafagiliwa na wimbi kubwa la bahari? Hili sijawahi kulisema. Nimesema, nilipokuwa nikiangalia majengo makubwa yanayojengwa huko, ghorofa juu ya ghorofa, 'Ni matukio ya kutisha kiasi gani yatakayotokea Bwana atakapoinuka kuutikisa dunia kwa kutisha sana! Ndipo maneno ya Ufunuo 18:1-3 yatatimia.' Sura nzima ya kumi na nane ya Ufunuo ni onyo la yale yanayokuja juu ya dunia. Lakini sina nuru mahususi kuhusu yatakayoupata New York, ila najua kwamba siku moja majengo makubwa yaliyoko huko yataangushwa kwa kugeuzwa na kupinduliwa na nguvu ya Mungu. Kwa nuru niliyopewa, najua kwamba uharibifu umo duniani. Neno moja kutoka kwa Bwana, mguso mmoja wa nguvu zake kuu, na majengo haya makubwa yataanguka. Matukio yatajitokeza, yenye kutisha kuliko tuwezavyo kufikiria." Review and Herald, Julai 5, 1906.

"Uharibifu uliomo duniani," ni tabia ya Uislamu, kwa maana tabia yake imewakilishwa kama Apollyon na Abaddon katika sura ya tisa, aya ya kumi na moja ya Ufunuo.

Nao walikuwa na mfalme juu yao, yeye ndiye malaika wa shimo lisilo na mwisho, jina lake kwa Kiebrania ni Abadoni, bali kwa Kigiriki jina lake ni Apolioni. Ufunuo 9:11 (TISA KUMI NA MOJA).

Maana ya jina, au tabia, ya mfalme anayetawala Uislamu, kwa Kiebrania na Kigiriki, kama inavyowakilishwa na majina hayo mawili, ni "kifo" na "maangamizi", ambayo yalifika tarehe 11 Septemba 2001, wakati majengo makubwa ya New York yaliangushwa. Wakati huo, Ufunuo sura ya kumi na nane, aya ya kwanza hadi ya tatu zilianza kutimia.

Ilitambuliwa kwamba kumbukumbu ya kwanza ya "mwanamume mwitu" wa Uislamu katika kitabu cha Mwanzo ilitumia neno la Kiebrania la "punda mwitu wa Kiarabu," ambalo katika mstari huo lilitafsiriwa kama "mwanamume mwitu." Ishara ya Uislamu ni familia ya farasi, na katika Ufunuo sura ya tisa, pia iliwakilishwa kama farasi wa vita. Katika chati takatifu za Habakuki, ambazo watu wa Mungu walikuwa wamejulishwa kwamba "zisibadilishwe," Uislamu pia uliwakilishwa na farasi wa vita.

Malaika wa Bwana akamwambia, Tazama, u mja mzito, nawe utazaa mwana wa kiume, nawe utamwita jina lake Ishmael; kwa sababu Bwana amesikia mateso yako. Naye atakuwa mtu wa porini; mkono wake utakuwa dhidi ya kila mtu, na mkono wa kila mtu utakuwa dhidi yake; naye atakaa mbele ya ndugu zake wote. Mwanzo 16:11, 12.

Kutajwa kwa mara ya kwanza kwa kuzaliwa kwa Ismail kulihusishwa na "kujizuia," jambo ambalo baadaye likawa ishara kuu inayohusishwa na Uislamu.

Basi Sarai, mkewe Abram, hakumzalika watoto; naye alikuwa na mjakazi, Mmisri, aliyeitwa Hagari. Sarai akamwambia Abram, Tazama sasa, Bwana amenizuia kuzaa; nakusihia uingie kwa mjakazi wangu; labda nipate watoto kwa njia yake. Abram akasikiliza sauti ya Sarai. Mwanzo 16:1, 2.

Katika kutajwa kwa mara ya kwanza kabisa kwa Uislamu, kunakowakilishwa na kuzaliwa kwa Ismaeli, suala la kujisalimisha linasisitizwa. Dhana ya kujisalimisha ni ya msingi katika dini ya Uislamu. Neno "Uislamu" linatokana na maneno mawili ya Kiarabu, "salaam," linalomaanisha "amani", na "aslama," linalomaanisha "kujisalimisha" au "kusalimu amri". Uislamu hufundisha kwamba waumini wanapaswa kuyatiisha mapenzi yao kwa mapenzi ya Allah (Mungu) katika nyanja zote za maisha. Mara tu Sara alipotambua kwamba alikuwa amefanya uamuzi mbaya kwa kumhimiza Abrahamu amchukue Hagari na kupata mtoto Ismaeli, alipata ruhusa kutoka kwa Abrahamu kumtendea Hagari kwa ukali, jambo lililosababisha Hagari kukimbia kutoka nyumbani kwa Abrahamu. Huko alipokea ujumbe kutoka kwa malaika.

Lakini Abram akamwambia Sarai, Tazama, mjakazi wako yuko mikononi mwako; mfanyie kama upendavyo. Na Sarai alipomtendea kwa ukali, akakimbia kutoka mbele yake. Malaika wa Bwana akamkuta karibu na chemchemi ya maji jangwani, karibu na ile chemchemi iliyo njiani kuelekea Shuri. Akasema, Hagari, mjakazi wa Sarai, umetoka wapi? Na unaenda wapi? Akasema, Ninakimbia kutoka mbele ya bibi yangu Sarai. Malaika wa Bwana akamwambia, Rudi kwa bibi yako, ukajinyenyekee chini ya mikono yake. Malaika wa Bwana akamwambia, Nitazidisha sana uzao wako, hata usihesabike kwa wingi. Malaika wa Bwana akamwambia, Tazama, umebeba mimba, na utazaa mwana wa kiume, na utamwita jina lake Ismaeli; kwa sababu Bwana amesikia mateso yako. Naye atakuwa mtu mwaite; mkono wake utakuwa juu ya kila mtu, na mkono wa kila mtu utakuwa juu yake; naye atakaa mbele ya ndugu zake wote. Mwanzo 16:6-12.

Kuzaliwa kwa Uislamu, ile "kujisalimisha" inayowakilisha tabia ya dini ya Uislamu, na jukumu la Uislamu vyote vimo katika kutajwa kwa mara ya kwanza kwa Ismaeli, na vinawakilisha DNA ya kinabii ya Uislamu unaowakilishwa na ole tatu za Ufunuo. Mara tu Bwana alipoleta watu wake kwenye njia za kale za Yereemia, walitambua pia kwamba "upepo nne" unaoshikiliwa na malaika wanne wa Ufunuo sura ya saba ni hasa upepo nne wa Uislamu.

"Malaika wanazizuia pepo nne, zilizowakilishwa kama farasi mwenye hasira anayetaka kujinasua na kukimbia juu ya uso wa dunia yote, akileta uharibifu na mauti katika njia yake." Manuscript Releases, juzuu ya 20, 217.

"Farasi mwenye hasira" wa Uislamu, ambaye pia anahusishwa na "upepo wanne" ambao "wamezuiliwa" wakati wa kutiwa muhuri kwa elfu mia moja arobaini na nne kunapokamilishwa, huleta "mauti na uharibifu" (Abaddon na Apollyon) katika "njia" yao. Kama vile kizuizi kilichowekwa juu ya Hagari kilivyoweka sifa hiyo ya kinabii ndani ya ishara ya Uislamu, upepo wanne na farasi mwenye hasira vyote vimezuiliwa, na kwa kuzingatia jambo hilo ilitambuliwa

kwamba mwanzo wa ole wa kwanza unatambulisha kizuizi juu ya Uislamu kama inavyowakilishwa na amri ya kihistoria ya Abubakar.

Na wakaamrisha wasidhuru majani ya nchi, wala kitu chochote kilicho kijani, wala mti wowote; ila wale tu watu wasio na muhuri wa Mungu katika vipaji vya nyuso zao. Ufunuo 9:4.

Mstari juu ya mstari, mwanzo wa ole wa pili, ambao katika matumizi ya mara tatu ya maole hayo matatu umewekwa juu ya mwanzo wa ole wa kwanza, unabainisha kuachiliwa kwa malaika wanne, ambao katika aya huwakilisha kuachiliwa kwa jihadi kubwa ya pili ya Uislamu.

Akasema kwa malaika wa sita mwenye tarumbeta, "Waachilie huru wale malaika wanne waliofungwa katika mto mkubwa Frati." Ufunuo 9:14.

Kwa hiyo ikaeleweka kwamba mwanzoni mwa ole wa tatu, Uislamu ungeachiliwa huru na wakati huohuo kuzuiliwa, jambo ambalo ndilo hasa ushuhuda wa Dada White.

Wakati huo, wakati kazi ya wokovu inakaribia kufungwa, dhiki itakuja duniani, na mataifa yatakuwa na hasira, lakini yatazuiliwa ili yasizuie kazi ya malaika wa tatu. Wakati huo 'mvua ya mwisho,' yaani kuburudishwa kutoka kwa uwepo wa Bwana, itakuja, kuupa nguvu sauti kuu ya malaika wa tatu, na kuwatayarisha watakatifu kusimama katika kipindi ambacho mapigo saba ya mwisho yatamiminwa. Maandishi ya Mapema, 85.

Wakati rekodi ya kihistoria ya Uislamu ilipochunguzwa, ilibainika kwamba vita na mafanikio ya Uislamu wa Kiarabu wa kipindi cha ole wa kwanza yanaeleweka katika Uislamu kama "jihad kuu ya kwanza", na kwamba vita vya Dola ya Uthmani vilivyoanza wakati malaika wanne walipofunguliwa vinaeleweka katika Uislamu kama "jihad kuu ya pili". Kwa kuafikiana na utumiaji wa mara tatu, Uislamu unaamini kwamba jihad kuu ya tatu na ya mwisho ilianza tarehe 11 Septemba 2001. Kama William Miller aliwahi kuandika, "Historia na unabii hupatana."

Utumiaji wa "mstari juu ya mstari" wa dhana ya kuachilia na kuzuia kwa wakati mmoja, kama unavyoonyeshwa kwa kuweka juu ya mwingine mstari wa mwanzo wa unabii wa ole wa kwanza na wa pili, ulithibitishwa kikamilifu na Roho ya Unabii, na mara tu baada ya Uislamu kushambulia tarehe 11 Septemba 2001, Rais George W. Bush aliweka zuio la ulimwenguni kote juu ya Uislamu kwa kuanzisha vita yake dhidi ya ugaidi. Kuachiliwa na kuzuiliwa kwa wakati mmoja kwa "farasi mwenye hasira" wa Uislamu kulithibitishwa na Biblia, Roho ya Unabii, na pia historia.

Wale "wanaomfuata Mwanakondoo" kurudi kwenye njia za kale za Wamillerite wanapata "pumziko," ambalo ni mvua ya mwisho, ambalo Dada White anabainisha kwamba linaanza wakati mataifa yanapokasirishwa, ilhali yanazuiliwa, kama yalivyokuwa tarehe 11 Septemba 2001.

Wakati huo, wakati kazi ya wokovu inakaribia kufungwa, dhiki itakuja duniani, na mataifa yatakuwa na hasira, lakini yatazuiliwa ili yasizuie kazi ya malaika wa tatu. Wakati huo 'mvua ya mwisho,' yaani kuburudishwa kutoka kwa uwepo wa Bwana, itakuja, kuupa nguvu sauti kuu ya malaika wa tatu, na kuwatayarisha watakatifu kusimama katika kipindi ambacho mapigo saba ya mwisho yatamiminwa. Maandishi ya Mapema, 85.

Wale wanaomfuata "Mwana-Kondoo" kurudi kwenye njia za kale za Wamileraiti hupata "pumziko", ambalo ni mvua ya mwisho, ambayo Dada White anabainisha kuwa huanza wakati yule malaika mwenye nguvu wa Ufunuo kumi na nane alishuka tarehe 11 Septemba 2001.

Mvua ya mwisho itanyesha juu ya watu wa Mungu. Malaika mwenye uwezo mkuu atashuka kutoka mbinguni, na dunia yote itaangaziwa kwa utukufu wake. Review and Herald, Aprili 21, 1891.

Malaika yule mwenye nguvu alishuka wakati majengo ya New York yalipoangushwa, kutiwa muhuri kwa wale mia arobaini na nne elfu kulipoanza, na mvua ya masika ilipoanza kunyesha kwa manyunyuyu. Wale walioongozwa kurudi kwenye njia za kale za Yeremia, na wakapata "raha," ambayo ni mvua ya masika, kisha wakatambua kwamba "raha na kuburudishwa" kwa Isaya nako kulikuwa mvua ya masika; lakini pia kulikuwa ni utambulisho wa mtihani ambao tarehe 11 Septemba 2001 uliwakabili watu wa Mungu, na hasa wale "wanaume wa dhahaka" waliokuwa "wakitawala Yerusalemu". Wakaelewa kwamba mtihani huo ulikuwa wa sehemu mbili, kwa maana uliwakilisha ujumbe wa Uislamu wa ole wa tatu, na vilevile uliwakilisha mbinu ya kibiblia iliyothibitisha ujumbe wa mvua ya masika.

Aliwaambia, Hiki ndicho pumziko ambalo mnaweza kuwafanya waliochoka wapumzike; na hiki ndicho burudisho; lakini hawakutaka kusikia. Lakini neno la Bwana likawa kwao agizo juu ya agizo, agizo juu ya agizo; mstari juu ya mstari, mstari juu ya mstari; hapa kidogo, na pale kidogo; ili waende, wakaanguka nyuma, wakavunjika, wakategwa, na kushikwa. Kwa hiyo, sikieni neno la Bwana, enyi wenye dharau, mnaotawala watu hawa walioko Yerusalemu. Isaya 28:12-14.

Kutembea katika njia za zamani kuliwaruhusu watu wa Mungu wa siku za mwisho kuona kwamba mfano wa wanawali kumi, ambao "unaonyesha uzoefu wa watu wa Waadventista," ulipaswa kurudiwa "kwa kila herufi," wakati wa kutiwa muhuri wa wale mia na arobaini na nne elfu. Ushuhuda wa historia ambamo mfano huo ulitimizwa kwa mara ya kwanza ulibainisha kwamba Habakuki sura ya pili ilikuwa imeunganishwa moja kwa moja na ilikuwa sehemu ya mfano huo. Kwa hiyo "mjadala" wa Habakuki sura ya pili uliwakilisha mtihani wa pumziko na uburudisho ambao watu wenye dhahaka walikataa kulisikia. Wakati wanafunzi waaminifu wa Biblia walipoendelea kuchunguza njia za zamani, waligundua kwamba si tu kwamba mfano wa wanawali kumi na Habakuki sura ya pili ni unabii uleule, bali pia Ezekieli sura ya kumi na mbili.

"Sehemu ya unabii wa Ezekieli pia ilikuwa chanzo cha nguvu na faraja kwa waamini: 'Neno la Bwana likanijia, kusema, Mwana wa mwanadamu, methali hiyo mlio nayo katika nchi ya Israeli ni nini, isemayo, Siku zinarefushwa, na kila njozi hushindikana? Basi waambie, Hivi asema Bwana Mungu. . . . Siku ziko karibu, na utimilizo wa kila njozi. . . . Nitasema, na neno nitakalolinena litatimia; halitacheleweshwa tena.' 'Watu wa nyumba ya Israeli husema, Njozi aionayo ni ya siku nyingi zijazo, naye anatabiri habari za nyakati zilizo mbali. Kwa hiyo waambie, Hivi asema Bwana Mungu; Hakuna hata mojawapo ya maneno yangu litakalocheleweshwa tena, bali neno nililonena litatendeka.' Ezekieli 12:21-25, 27, 28." Pambano Kuu, 393.

Kipindi cha kutiwa muhuri kwa wale mia moja arobaini na nne elfu, kama kinavyoakilishwa na harakati ya Advent ya 1840 hadi 1844, kinawakilisha kipindi cha siku za mwisho, wakati ambapo "athari ya kila maono" "itatimia." Historia ya kinabii ya ole wa kwanza, ikiwekwa juu ya historia ya kinabii ya ole wa pili, hutambulisha historia ya kinabii ya ole wa tatu, ambayo ndiyo historia ya kinabii ya kutiwa muhuri kwa mia moja arobaini na nne elfu. Pia ni historia ya 1840 hadi 1844. Pia ni historia ambamo kazi ya mjumbe anayeandaa njia kwa ajili ya Mjumbe wa Agano inakamilishwa. Ni historia ambamo pembe mbili za mnyama wa nchi zinapitia mpito kutoka wa sita hadi "wa nane" ambaye "ni wa wale saba". Ni historia ambamo manabii wawili wanauawa barabarani, katika sura ya kumi na moja ya Ufunuo.

Kilicho muhimu vilevile ni kwamba, kwa kuwa neno la Mungu halishindwi kamwe, pamoja na kanuni kwamba manabii wote wanasema zaidi kuhusu siku za mwisho kuliko kipindi kingine chochote, mnamo 11 Septemba 2001 "siku za kinabii zimewadia" ambapo "maneno yale" ambayo Mungu amesema "yatatimia," na "halitacheleweshwa tena."

Uasi wa 1863 uliuhukumu Uadventista wa Laodikia kutangatanga jangwani hadi wote walipokufa. Bwana alirejea kwenye historia hiyo tarehe 11 Septemba 2001 kama alivyofanya na Israeli ya kale kule Kadeshi.

Ziara ya kwanza Kadeshi ilisababisha uasi wa wapelelezi kumi, na ikaleta kipindi cha kutangatanga jangwani. Mwisho wa miaka arobaini, walirudi Kadeshi, na ndipo Musa alipoupiga Mwamba mara ya pili na akazuiliwa kuingia katika Nchi ya Ahadi, lakini wao waliingia pamoja na Yoshua. Tarehe 11 Septemba 2001 inatambulisha kizazi cha mwisho, na Mungu hatalichelewesha tena Neno lake.

Tutalishughulikia ukweli huu katika makala inayofuata.

Historia ya maisha ya jangwani ya Israeli iliandikwa kwa manufaa ya Israeli wa Mungu hadi mwisho wa nyakati. Matendo ya Mungu kwa wale waliotangatanga jangwani, katika misafara yao yote ya kwenda huku na huko, katika kukumbwa kwao na njaa, kiu na uchovu, na katika maonyesho ya ajabu ya nguvu zake kwa ajili ya kuwapatia nafuu, ni mfano wa kimungu uliojaa onyo na mafunzo kwa watu wake katika vizazi vyote. Uzoefu mbalimbali wa Waebrania ulikuwa shule ya maandalizi kwa makao yao yaliyoahidiwa Kanaani. Mungu angependa watu wake katika siku hizi za mwisho waangalie upya, kwa mioyo yenye unyenyekevu na roho za kufundishika, majaribu ya moto ambayo Israeli ya kale ilipitia, ili wafundishwe katika maandalizi yao kwa Kanaani ya mbinguni.

Mwamba ule uliopigwa kwa amri ya Mungu na ukatoa maji yake yaliyo hai, ulikuwa ishara ya Kristo, aliyepigwa na kujeruhiwa ili kwa damu yake chemchemi iandaliwe kwa wokovu wa mwanadamu anayeangamia. Kama vile mwamba ulivyopigwa mara moja, ndivyo Kristo alivyopaswa 'kutolewa sadaka mara moja, ili kuyachukua dhambi za wengi.' Lakini Musa alipoipiga mwamba kwa papara huko Kadeshi, ishara ile nzuri ya Kristo iliharibiwa. Mwokozi wetu hakupaswa kutolewa dhabihu mara ya pili. Kwa kuwa ile sadaka kuu ilitolewa mara moja tu, yatosha kwa wale wanaotafuta baraka za neema yake kuomba kwa jina la Yesu, kumimina matamano ya moyo katika sala ya toba. Maombi ya namna hiyo yataleta mbele za Bwana wa

majeshi majeraha ya Yesu, na hapo ndipo damu iletayo uzima itatiririka upya, ikiashiriwa na mtiririko wa maji yaliyo hai kwa ajili ya Israeli mwenye kiu.

Ni kwa imani iliyo hai kwa Mungu tu, na utii mnyenyekevu kwa amri zake, ndipo mwanadamu anaweza kutumaini kupata kibali cha Mungu. Katika tukio la muujiza ule mkuu huko Kadeshi, Musa, akiwa amechoka kwa sababu ya manung'uniko yasiyokoma na uasi wa watu, alimsahau Msaidizi wake Mwenyezi; hakuzingatia amri, 'Semeni na ule mwamba, utatoa maji yake;' na bila nguvu ya Mungu akaachwa kuharibu kumbukumbu ya matendo yake kwa onyesho la hasira na udhaifu wa kibinadamu. Mtu ambaye alipaswa, na angeweza, kusimama akiwa safi, thabiti, na asiye na ubinafsi hadi mwisho wa kazi yake, hatimaye alishindwa. Mungu alidhalilishwa mbele ya kusanyiko la Israeli, wakati angeweza kuheshimiwa, na jina lake kutukuzwa.

Hukumu iliyotamkwa mara moja dhidi ya Musa ilikuwa kali na ya kuaibisha sana—kwamba yeye pamoja na Waisraeli waasi walipaswa kufa kabla ya kuvuka Yordani. Lakini je, mwanadamu atadai kwamba Bwana alimtendea vikali mtumishi wake kwa kosa hilo moja? Mungu alikuwa amemheshimu Musa kuliko mtu mwingine yeyote aliyekuwa hai wakati huo. Alikuwa amemtetea mara kwa mara. Alikuwa amesikia sala zake, naye alikuwa amenena naye uso kwa uso, kama mtu anavyo na rafiki. Kadiri tu ya nuru na maarifa aliyokuwa amepewa Musa, ndivyo hatia yake ilivyoongezeka. Signs of the Times, Oktoba 7, 1880.